

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 2 fl. (4 coroane).
Pe o jumătate de an 1 fl. (2 coroane).
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la Institutul Tipografic în Sibiu

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Desvelirile.

Sibiu, Mercuri, la 25 Martie n.

Astăzi e peste ori-ce îndoială, că s'a plănuțit o vindere a noastră a tuturor, o vindere pe mâna celor mai nelpăcați dușmani ai noștri, a stăpânilor din Budapesta, cari neconținut ne prigonesc în tot felul. Cel-ce a desvelit și a zădărnicit acest mișelesc plan iscodit și cu multă viclenie țesut în contra noastră, este iubitul nostru *Aurel C. Popovici*. Au trecut acum două săptămâni de când acest paznic al cauzei naționale a prins firele ascunsului plan și de atunci mai în fiecare număr al „*Tribunei*” a scris câte un strașnic articol prin care a descoperit și a dat de gol pe cei păcătoși.

Cine sânt păcătoșii?

Am spus-o, că dl Eugen Brote, Ioan Slavici, și încă vr'o câțiva prieteni de ai lor... cu un cuvânt toți aceia cari au pricinuit certele cele urite, ce s'au ivit în sinul conducătorilor noștri.

Și care a fost planul lor?

Ei au vrut să depue pe dl *Dr. Ioan Rafiu*, pe neclintitul nostru președinte, din locul pe care cu cinste l'a ocupat de atâta timp; au vrut să pună mâna pe „*Tribuna*”, această neobosită sbiciuitoare a tuturor păcătoșilor, și pe „*Foia Poporului*”, crezând că cu ajutorul lor vor pute îmbeța poporul, pentru-ca în sfârșit să ne dee pe toți legați pe mâna ministrilor unguri din Budapesta.

Ba își băteau capul chiar și cu gândul, ca să facă o altă foaie, vezi bine, ajutamați cu bani ungurești, în care foaie ar fi avut de scop să amăgească lumea cu vorbe dulci, cu făgădueli și alte nimicuri atrăgătoare, pentru-ca să facă pe oameni să se lapede de partidul național, de steagul nostru frumos: *programul național* și părăsind pe conducătorii sei să treacă în tabăra lor vândută Ungurilor.

De aceea au făcut acei oameni fără suflet și fără D-zeu atâta vrajbă, de aceea au scornit ei atâtea minciuni, de aceea au fost pornit-o dumnealor pe coarda clevetirilor urite, ca și babele, de ne făcuseră de rușine înaintea străinilor din țeară.

Dar' în sfârșit aflatu-s'a ac și de jocul lor; aflatu-s'a om care se-i învețe și pe ei omenie.

Astăzi planul lor e *zădărnicit cu desăvârșire*, ear' ei dați de gol, desvelți cu toate apucăturile păcătoase, tac ca peștii, sau dau taga, ca și cei prinși cu brânza în mână, dar' sânt rușinați, de s'ar ascunde sub pământ, dacă i-ar primi.

Lumea românească turburată de cutezanța lor li blastemă și nu mai vrea nici de nume să le mai audă, ear' aceia, cari amăgți de ei s'au fost pus pe partea lor și împotriva partidului național, înfățoșat prin vrednicul seu președinte *Dr. Rafiu*, aceia, încă se lapedă de ei și se reîntorc earăși la calea adevărului.

Așa a făcut mai în urmă și părintele *Lucaciu*. Acest preot iubit, pe care ne deprinsesem cu toții al privi de cel mai curat și mai neînfrânt luptător, o pățise, de era pe aci pe aci să se strice cu desăvârșire. Că se pusese, mă rog, cu totul tot pe partea lor, și lucra pe față împotriva președintelui nostru, de ne luasem de gând cu el.

Acum însă, har Domnului, îndată-ce a auzit de desvelirile făcute de harnicul *Aurel Popovici*, îndată-ce a cunoscut planul mișelesc și a văzut, că era să fie dus în prăpastie, a dat o lungă scrisoare în „*Tribuna*”, prin care ne dă tuturor de știre, că se lapedă de tot de Brote și se reîntorce earăși de unde a plecat, ca să slujească și mai departe cu credință cauzei drepte a poporului românesc.

Scrisoarea aceasta a părintelui V. Lucaciu s'a publicat în „*Tribuna*” de Sâmbătă, dar' se așteaptă, că părintele *Lucaciu* va dovedi și mai cu de adinsul, că s'a lapedat de tot de cei, ce voiau să ne vândă.

Astfel putem zice cu toată liniștea, că vrajba s'a sfârșit și lumină deplină s'a făcut earăși în cauza noastră.

Începută cu iarna, această nenorocită vrajbă, s'a șters în fața primăverii, întocmai cum neaua și gheața s'a topit la ivirea frumosului soare de primăvară.

Acum pare-că o nouă viață se începe și în știrile noastre, întocmai

FOIA.

Spicul drept și spicul plecat.

— Pilduire. —

Pe un drum împărătesc mergea un biet Român, un bătrân de ani, dar' cu capul plecat în piept, cu spatele grebenoase, de părea mai mult o cărje, decât un om.

Și cum mergea el dar', șovăind, gânditor și oftând din când în când, eată că se întâlnește în drum cu un alt om, care se întorcea dela țîrg, unde fusese ca să-și cumpere haine frumoase și flori aurite de pus la pălărie. Dar' pe cât era cel dintăiu gârbov și bleg, pe atâta omul ăsta mergea țanțoș, cu nasul în sus, cu trup drept ca luminarea, de i-ar fi părut că-i croit dintr'o bucată.

Și așa după bună ziua, intrând ei în vorbă și spunându-și fiecare trebile lui, din

una în alta, eată aduce vorba așa: D'apoi bine, măi Vasilie, ce umbli tu tot așa de grebenos și cu capul în jos? Par'că cauți ce n'ai prăpădit și te bocești după-ce nu i-a perit. Privește-mă pe mine, uite ce dârj și mândru umblu eu. Te știu că nu ești om bătrân. Că ne jucam acum câțiva ani poarca amândoi, și acum tu pari ca de cincizeci-șezeci de ani și eu par'că de douăzeci numai.

Ai dreptate, măi Găvriluță. Așa e precum zici, dar' vezi, cu greu i-o dai eu lămurire numai așa din gură; trebuie să găsească ceva mai priceput pentru tine.

Și zicând vorbele acestea, îl luă Vasilie pe Găvriluță de mână și îl îndeamnă așa: Ean să mergi o bucată de drum cu mine până mai încolo, până la lanul acela, care se vede sub coastele dealului, și te voi lămurii eu după cum vrei. Și amândoi oamenii porniră înspre lanul care se vedea sub deal, unul drept, țanțoș și cu ochii tot pela soare și pe la nori, celalalt cu ochii țintțiți în pământ, capul plecat în piept și spinarea încărjită ca și cărja vlădiciei. Și nu merșeră mult și eată

că ajunseră lângă lan. Și aici se oprî grebenosul pe unde era grăul mai răuț. Apoi se plecă puțin și puse mâna pe un spic, care era mai înalt, mai drept și mai țepos, și zise lui Găvriluță: Ian ia și rupe spicul ăsta și-l desfă și vezi ce-i găsi într'însul? Găvriluță rupse spicul, îl desfăcu, și ce să găsească într'însul? că spicul era sec, boșură.

Nu-i decât pleavă și găoace de grâu fără fir, răspunse el.

— Zău? — Chiar așa. — Atunci zise ear' Vasilie, punând mâna pe un spic pe jumătate plecat spre pământ, ian rupe spicul ăsta încărjoiat și grebenos și vezi ce-i găsi într'însul.

Găvriluță rupe spicul, îl desfăce, și i-se umple palma de firele de grâu, galbene ca aurul și grele și frumoase, de-i facea par'că poftă să culegi cât vei putea duce și să alergă la moară iute să-ți pregătești de-o pâine caldă.

Ei, ce ai găsit Gavrilă în spic?

Numai boabe strălucitoare și grele și pline de mireasmă.

cum o nouă viață se arată în întreaga natura (firea), când drăgulița primăvară ue-a sosit voioasă în țeară.

Și precum harnicul plugar se pornește acum spre a începe de nou munca câmpului, lucrarea pământurilor sale, întocmai așa și în treburile naționale e vremea să ne apucăm ear' de lucru, ca să facem earăși ce este de făcut, și să diregem ce este de direș.

Multe frumoase și mari lucrări ne așteaptă; multe grele dar' frumoase lupte să pregătesc. Cetitorii noștri, credincioși ca întotdeauna steagului nostru, cu deplină încredere în conducătorii sei, nu ne indoim nici pe o clipită, că vor răspunde întotdeauna cu dragă inimă și cu însuflețire românească, când glasul conducătorilor li va chema.

Așa să fie și așa să ne ajute D-zeu.

Lupta neinduplecată și urmările ei.

În numărul 9 al „Foi Poporului” din estan am spus, că în cealaltă jumătate a Împărăției noastre, între alte semne despre desvoltarea spre mai bine a lucrurilor pentru *naționalități*, e și faptul, că guvernul din Viena va se lărgească în chip însemnat dreptul de alegători al cetățenilor.

De atunci încoace s'au mai petrecut acolo lucruri, cari sânt și ele vrednice a fi cunoscute de cetitorii noștri, ca pilde, că unde poți ajunge prin o luptă în care pui cele mai bune puteri și *stării* fără preget și fără privire la greutatea ce-ți es înainte.

Cehii, un popor de vr'o 5—6 milioane, luptă de vreme îndelungată să ajungă la neatlnare națională și la împlinirea dorințelor lor, de a fi lăsați să se desvolte desvîrșit liber pe pământul

lor propriu. Și n'au ajuns-o încă. Ci pentru străduința asta a lor, au ajuns să fie isbiți de multe și mari prigoniri din partea puterii statului. În loc să mai dobândească drepturi și libertăți, mai perdeau și din cele-ce aveau! Așa de pildă, deputații lor au drept, cum am spus, să vorbească în limba lor în dieta din Viena și ce vorbeiau publicau prin foi și încălzeau inimile și ațțau pe frații lor tare prin acele vorbiri răspândite prin foi ca rostite în dietă. (Pentru ce vorbești în dietă, nu 'ți-se poate face proces, și așa acolo poți vorbi și ce în alt loc n'ai putea atât de fără primejdie). Guvernul, sânt câțiva ani, le-a scurtat acest drept: ce vorbeiau cehește în dietă, *nu era iertat să se publice prin foi!* Și pentru iudărnicia lor națională, orașul lor de căpetenie, Praga și împregiurimea, *a fost pus mai acum doi ani, sub stare de asediu*, adică sub cele mai aspre măsuri de supraveghere, ca în vreme de revoluție ori războiu, și a fost ținut multă vreme strins în acest brâu de fer! Oameni slabi de ânger de-ar fi fost, cei loviți, între alte multe și de aceste măsuri, ar fi zis: eată unde ne duce politica noastră proastă, iudărnică, *perdem* tot mai mult, în loc să dobândim ceva! Cehii n'au vorbit însă așa, ci cu atât mai mult s'au încordat și capul deloc nu 'și-l-au plecat!

Și credeți că la rău au ajuns!

Nu! A ținut cât a ținut starea de asediu, brâu de fer pe inima țerii lor, și în urmă guvernul, văzând că e zădarnică această apăsare, că ori-ce altă măsură de a sufoca glasul dreptății, *a ridicat el însuși măsura*, și acum orașul ear' e ca mai înainte.

Mai mult: Săptămânile trecute, tot guvernul din Viena a făcut pașii de lipsă și pentru înlăturarea celeialalte măsuri nedrepte ce o luase față de vorbirile cehești în dietă, *și a dat slobozenie foilor a te publica*, fără a mai fi urmărite pentru asta!

Și mai mult: guvernul vienez 'și-a pus pe omul seu de încredere, pe cărmuitorul Bohemiei, să între în vorbă cu deputații cehi privitor la drepturile ce ei le cer pentru națiunea lor, și acestia cer, ca *limba lor să fie declarată de limbă oficioasă în toate instanțele judecătorești* din Bohemia alătura cu cea nemțească! Ear' vorbirile lor cehești în dietă, nu numai să se poată publica prin foi, ci să fie și luate la protocolul dietei!

Și vor ajunge să dobândească toate acestea!

Cum? Prin umilire, prin trăire, prin slugărnice?

Nu! Prin țiuta lor cea frumoasă, bărbătească, *neinduplecată*, prin care au însuflat respect și puternicilor lor cărmuitori.

Le-am adus acestea ca pilde pentru poporul nostru, pilde cari am dorit să fie înțelese și să între și în sângele și în firea noastră a tuturor, privitor la aceea, cum trebuie să ne purtăm față de ai noștri împilatori.

Vecinic nesătui.

Trebuie să te cuprindă în măsură mare scârba, când privești la haita de vinători de aici de printre noi, cum ca o mână lovesc în biete popoare, în cetățeni buni și cinstiți nemaghiari, ear' pe cealaltă o întind în chip cerșetoresc spre stăpânii lor dela Budapesta, ca să le răsplătească cu bani și averi neomenia și barbaria ce o săvîrșesc aici printre noi, cu noi.

Când numai li-se dă privilegii, se tiră înaintea celor cu puterea în mână ca să mai tragă dela gura popoarelor nemaghiare și să le toarne în vâlăul lor!

Când cu împărțirea despăgubirilor pentru regale, bună-oară, ce sume, Doamne

Ian taci. — Zău așa. — Apoi vezi tu, să-ți iai pildă dela asta. și așa să știi și în veci: cum e spicul cea drept și țanțoș, cu piau neclintit, așa e și omul, care umblă dărg și cu nasul în vânt, și nu-și mai coboare niciodată ochii la pământ: deșert, sec, numai pleavă și găoace. Ear' spicul cel îndoit și grebenos, se aseamănă totdeauna cu omul ce merge cu bărbia spriginită de piept, cu spatele încărjiate și cu ochii ațintiți în pământ. Dacă ar deschide cineva tidva unui dârj și țanțoș, ar găsi într'nsa tot atâta minte cât și în spicul cel drept. Dar' dacă ar deschide cineva tidva unui grebenos, negreșit c'ar afla într'nsa ca și în spicul plecat, atâta grije, nevoe, pricepere, cumpeneală și bună judecată, că te-ai mira cum de au încăput aceste toate într'un loc așa de strîmt, și cum de bietul Român mai poate purta pe umeri capul lui, cu atâta greutate în lăuntru.

I. Dragu.

Poesii populare.

Din Ticușul-român

culesse de S. Cărlan.

Foaie verde trei cuprine
Eacă bădițul meu vine
Că-l cunosc numai pe căno;
Că cănele 'i-e târcat
N'are altă mândră 'n sat,
C'o avut și o lăsat.
Vino, badeo, vino dragă
De-'mi dă gura, că-'s beteagă;
Vină, dragă, vino zău
De-'mi dă gura, că 'mi-e rău.

Drag 'mi-e badea ciobănaș
Că-'mi dă urdă și-'mi dă caș
Și sărută drăgălaș;
Place-'mi urda, place-'mi cașul
Da-'mi mai place ciobănașul,
Vine seara dela stână
Și m'așteaptă la fântână
Seara pe rază de lună.

Din Chigic

culesse de Ioan Boțoc, învățător.

Gândul meu dela mândra
Nu ese până-'i lumea,
Nici a mândrii dela mine
Nu va ești până-'i lume,
Gândul meu pe unde sboară
Nu-'i pasere să-'l oboară,
Gândul meu pe unde umblă
Nu-'i pasere să-'l ajungă.

Cunosc-te mândră bine
Pe cătatul ochiului
Că ești fata dracului,
Sărută-mă mândra mea
N'ai ce-'mi trage nădejlea,
Sărută-mă mândră 'n gură
Că de-acum rămâi singură.
Bată-vă focul de rele
Și pe voi mândrele mele,
Bată-te Dumnezeu rău
Și pe tine badea meu.

n'au pus la buzunar „nemeșii“ scăpătați de pretutindenea! Zeci de milioane au fost „dăruite“ lor, cari s'ar fi convenit bietului popor ce purtase jugul iobăgiei! Ear' când n'au privilegiuri de acestea de „dreaptă“ împărțenie, atunci bagă guvernul ssa ca din senin mâna în punga țerii, o scoate plină de grăunțe sunătoare, și aruncă cârdului seu iubit, ce s'a așezat pe lanurile nemaghiare și nu se îndestulește numai cu ce poate culege de pe ele. Așa a făcut la sfârșitul anului trecut, când așa dintr'una a votat pe seama nemeșilor sei din Ardeal, vre'o 3 milioane de florini „ajutor“.

Acum ear' au de gând să facă oarecari „îndreptări a dreptului de proprietate“ peste averile grănițerești!

Haita noastră de flămânzi, miroasă că de aci încă ar putea ea imbuca o bucătură grasă, și ca Flămânzila din poveste, care mânca brazdele după 7 pluguri și striga că moare de foame, — au început a striga și ai nostri flămânzi de pe acum, că mor de foame, guvernul să bage de seamă să le dea!

„Kolozsvár“ din Cluj, foaia ungurească a celor „dragi“ stăpânirii, trimbița lichniților și căpătuiților, scrie despre aceasta de curând:

„Cerem un ajutor temeinic, în privința regulării dreptului de proprietate, căci ceea-ce cerem (mai bine ai zice „cerșim“) nu cerem numai pentru noi, ci pentru patrie! Noi purtăm aici o luptă grea de cucerire în folosul neamului unguresc, ear' în lupta asta ne îngreunează lipsa, *serdacia*, în care ne aflăm în privința materială!“

Apoi să nu te apuce scârba de acest chip păturos de cerșetorie?

Vorba noastră: cu o mână lovesc mișelește neamurile nemaghiare, cealaltă o întind în chip laș pângărită și pătată cu sânge nevinovat, după răsplată!

Dreptul de alegător.

Legea electorală ungurească din 1874 (articolul XXXIII.)

Partea V.

Purcederea la alegere.

(Urmare.)

§. 71. Dacă cu o jumătate de oră după deschiderea alegerii, se află că a fost numai un singur om pus în candidație pentru a fi ales, atunci președintele declară alegerea de încheiată și pe candidatul, de deputat ales.

Dacă la timpul cerut a fost propuși mai mulți inși ca candidați și cel puțin 10 alegători cer votarea, atunci președintele alegerii e dator a rîndul votarea, care are să se înceapă, înainte comisiunii de votare, la 9 ore dimineața și are să curgă neîntrerupt până la sfârșit.

Insemnare. Partea din urmă a acestui paragraf, e de a fi bine însemnată, pentru-că necunoscându-o alegătorii, le poate fi spre mare pierdere.

E știut, că, nu numai la alegerile de deputați, ci și la cele de membrii pentru congregațiile comitatelor purcederea la alegere e aceeași precum o prescrie legea de față și și dreptul de alegător e același. Cine n'are drept să aleagă deputat, n'are nici pentru alegerea de membri la congregație, și dacă noi azi nu alegem deputați la dietă, așa fiind hotărârile conferențelor noastre naționale, să nu pară cuiva că dacă legea despre alegerile de deputați, poate să treacă cu vederea că nu-i de lipsă să o cunoască. Ba da, pentru-că e aceeași și pentru alegerile la congregație, unde nu sîntem pasivi (nelucrători).

Revenim la paragraful de care vorbim și spre a-i arăta însemnătatea, spunem o pildă din viața congregațiilor,

Într'un cerc dintr'un comitat românesc mergînd alegerea foarte frumos pentru Români, președintele la amezii a eșit afară de-a mers să prânzească. Întorcîndu-se a urmat mai departe cu alegerea. Ce s'a întemplat? Reușind Românii cu candidații lor, Ungurii au protestat alegerea, pe temeiul, paragrafului de care vorbim, că președintele a întrerupt alegerea și s'a depărtat în mijlocul ei dela locul seu! *Alegerea a fost nimicită!* La noua alegere Români au fost apoi, prin silă și ne-

preptate, bătuti! De ce? Pentru-că necunoscînd legea, ei au lăsat pe președinte la alegerea dintăiu să se depărteze din sală! De știau legea și nu-l lăsau, rămăneau biruitori! Același lucru se poate face și cu alegerile de deputați: nu-i place președintelui cum merge votarea, se face scăpat un pic afară: alegerea se va nimici și pe de altă-dată vor pacheta lucrurile mai bine! Eată de ce trebuie bine cunoscut acest paragraf, căci și el are o codiță afurisită!

§. 72. Cu privilegiul alegerii comisia de scrutinii trebuie să aibă la sine o listă autenticată (adecă întărită ca bună) a alegătorilor.

§. 73. La alegere au drept să voteze numai cei scriși în lista de care e vorbă în paragraful de mai sus, și numai în cercul în a cărui listă sînt scriși.

Dela a-și da votul nu poate fi respins nici unul din cei scriși în listă!

§. 74. În localul (casa, odaia) de votare, nu-i iertat să fie de față decât membrii comisiei scrutinătoare, bărbații de încredere, funcționarul politic și persoanele de cancelarie date ca ajutor secretarului; afară de acestia vor mai fi de față alegătorii orașului ori comunei ce e la rînd pentru a-și da votul, precum și membrii numiți de primăria acelei comune (ce votează).

§. 75. Sînt a să lăsa în de sine, pe rînd, la votare: comunele ori părțile de oraș, în șirul în care le-a așezat comitetul central, ear' locuitorii din o comună ori dintr'o parte de oraș, după cum votează pentru unul ori altul dintre candidați.

Pentru aceeași comună, că anume oamenii cărui dintre candidați, să voteze întăiu, hotărăște soarta trasă de președinte.

Pentru comunele ce urmează mai departe, să începe votarea schimbându-se pe rînd partidele (acum una dintăiu, la comuna următoare cealaltă).

Acei alegători cari nu s'au înfățișat la votare în timpul când a fost rîndul

Din Visag (Banat)

culese de *Ulcu Iancu*, student.

Auzitați oameni buni
Că ce vă spun nu-'s minciuni,
Că cine-i ginere 'n casă
N'are parte de nevastă,
Cu muierea se sfădește
Soacră-sa-'l batjocorește
Socrul nu-'i dă omenie
Și el trage a urgie.

Toată lumea de-ar trăi
Nu se știe cumpeni,
Cumpenitu-'i potcă mare
Să nu fi la nime 'n cale.

Necăjitu-'i omul Doamne
Când se culcă și nu doarme;
Necăjitu-'i omu-atunci
Când își dă boii pe junci
Și fetele după slugi.

Din Fărăgău

culese de *Teodor A. Bogdan*.

Frunză verde de trifoi
Vino, bădiță la noi
Să te țin cu buze moi;
La cai să le dau ovės
De mini secerat pe șes;
La boi să le dau otavă
Ear' ție să-ți dau otravă,
Că m'ai ținut de neghioabă?

Că bădița-'mi place mie
Toată lumea-o știe bine,
Dar' nu-'mi pasă, las' să știe
Că-'i copil de omenie
Și de aceea 'mi place mie!

Frunză verde vino 'ncoace
Grâul badii nu se coace,
Căci așteaptă pe bădița,
Ca să vie din cătane
Să facă fetele clărcane
Și pe mine să mă cheme!

Din Moroda

culese de *Onuș Iogta*.

Dă-mă mamă la mărit
Că și vremea 'mi-a venit,
N'avea bai că e sărac
Numai dă-mă că-'s de dat,
Că-'i demult de zece ai
De când aștept să mă dai.
— Măi fetiță draga mea
După cine foc te-oi da,
Dacă nime nu te cere
Nici sărac, nici cu avere
Să te țin în lume-a cere;
Mai așteaptă fătul meu
Doar' aduce Dumnezeu
Fie june sau bătrân
Numai eu nu te mai țin,
Că de când te-ai pus la joc
Cu asta tare m'ai copt
Și tare m'ai cărunțit
Că de ce nu te mărit,
Doar' nu te-oi da dracului,
Că vezi tu treaba cumu-'i.

comunei de care se țin, își pot da votul la urmă, după-ce s'au gătat comunele.

Insemnare. Earăși un §. șiret. Ce lipsă e să întrebi tu comisia dinainte, cari sunt pentru unul și cari pentru altul dintre candidați și să-i așezi în tabere și așa să-i pui la votare? N'ar fi mai firesc ca fiecare să meargă pe rînd, să-și dea votul, notarii să însemne și la urmă să adune voturile? Ba da. Dar' să face pentru-ca președintele să-și cam poată câștiga o privire asupra sîrșitului la care are să ajungă și să știe ce apucături se pună în joc, pentru a-și înfrînge pe potrivnici!

§. 76. Darea votului se face în public (în fața tuturor) cu vorba. Comuna ori partea de oraș de care se ține cel-ce votează, precum și numele aceluia pentru care votează, va fi scrisă îndată pe o coală de hîrtie liniată anume.

§. 77. Nu e iertat a înfrîuri asupra alegătorului prin vre-o „lămurire“ ori a stărui pe lângă dînsul. *Alegătorilor le poate pune vre-o întrebare numai președintele comisiei de scrutiniu, și si acesta numai în ce se ține de slujba lui!*

Acela care va lucra în contra acestei rîndueli, va fi îndrumat la ordine de cătră președinte, ear' la cas de repetiție președintele poate rîndul înlăturarea lui din sală și înlocuirea lui cu altul!

Asupra întrebărilor și nedumeririlor ce s'ar fi ridicat în vremea votării le hotărăște președintele pe propria lui răspundere, după-ce s'a înțeles și cu ceilalți membri ai comisiei.

Insemnare. Paragraful privește pe cei aflați în sala de alegere.

§. 78. *Votul nu se ia în socoteală:* când el n'are nici un înțeles, când poate fi înțeles în mai multe forme, ori dacă e dat pentru altcineva și nu pentru unul din candidații puși.

§. 79. Dacă în decursul alegerii se ivesc pedeci de așa, că alegerea nu se poate urma potrivit regulamentului, președintele alegerii ori a comisiei e în drept a curma alegerea, cel dintăiu pe

răspunderea proprie, cel de-al doilea numai înștiințând pe președintele alegerii.

§. 80. Când alegerea întreruptă nu s'ar putea urma nici după două ciasuri dela întrerupere, atunci președintele va întrerupe-o de tot, și va înștiința despre asta comitetul central.

Pentru o nouă alegere, comitetul central va pune termen nou, în înțelesul §-lui 57. (Va urma.)

SCRISORI.

Răsgândire la un răspuns.

Pecica-română, 4/16 Martie 1896.

Onorată Redacțiune,

În nr. 9 din mult prețuita noastră „Foaia Poporului“ a apărut o scrisoare iscalită de Alexă Igrîșan, jude comunal în Pecica-română, ca răspuns la scrisorile apărute în nrul 5 subsemuate de „un plugar“.

Judele Igrîșan nu se prea știe apăra de învinuirile ce 'i-s'au făcut, ceea-ce arată, că ele sînt întemeiate, și lovește în părintele Evuțan, zicînd că dînsul cu ai sei „ar fi licitat preste dînsul în simțomînto ungurești“, că pentru vîrîrea limbii ungurești în trebile comunei nu dînsul e vina, ci comitetul din care și noi facem parte. Câte cuvinte atâtea minciuni!

Ar fi păcat să ne perdem timpul cu un om ca Igrîșan, care în treburile naționale a încetat de mult dea mai trîi ca Român, dacă totuși o facem, o facem dar' cu privire la onoratul public, care am dorit să fie pe deplin lămurit.

La alegerile de primar noi nu am candidat și nu am rîvnit. Gendarmi a adus chiar fiul primarului Jancu, ca să ușureze alegerea tatălui seu. Ei însă s'au îndepărtat după-ce nu mai era lipsă de ei.

Noi nu ne-am căciulit nici-cînd nicăiri. Nu așa însă este lucrul cu judele Igrîșan. Dînsul la banchete ungurești ia parte, pe cînd la adunări românești, la conferențe, la arătări, de dragoste pentru fruntașii neamului nostru nu-l vedem. Dînsului nici nu-i pasă de oamenii partidului nostru național, votează cu străinii la alegerile comunale, și la cele dela comitat.

Neadevăr vorbește Igrîșan cînd aruncă vina pentru ștergerea limbii românești din afacerile comunale pe comitetul ce s'a primit.

Noi n'am fost membri ai reprezentanței, dar' știm, că Igrîșan a fost acela care a îndemnat pe prietini să se ștergă limba românească.

Pe dînsul nu 'l-au ales Românii cei buni de jude comunal, ci domni de Ungari și Jidovi din Pecica-maghiară, cari se arătau foarte mulțumiți de lupta unor voinicoși cari abia stăteau pe picioare de *însuflețiți de rachie*.

Ca dovadă despre ținuta românească a lui Igrîșan, vom aduce de pildă, o floricea din cele mai proaspete.

În anul acesta, cu privilegiul alegerii domnilor dela comitat, cînd era să se aleagă de notar Românul Dr. P. Oprea, Igrîșan, al nostru a zis: „Lasă-i pe ai noștri, sîntem să-tui de Români“.

Și fiindcă Igrîșan nu știe scrie cum se cade, îi spunem una și celui-ce 'i-a scris răspunsul:

Te cunoaștem, deși te ascunzi după tufă, de după ochelarii ce-ți sticlese atât de rătăcios, și după răspunsul atât de veninos cu care te-ai năpustit asupra părintelui Evuțan și a noastră.

Noi semnăm la răvaș!

Teodor Orga.

Petru Dragoș.

Am dat poate prea mare greutate scrisorilor primite din Pecica-română. Pentru aceasta însă vom privi afacerea de încheiată.

Nu e bine cînd Român cu Român se ceartă, certele acestea numai spre rîul nostru pot fi. Cearta e isvorită din patimă mai mult și e dureros lucru, cînd oamenii se lasă amăgiți de a fi striviți de ghiarile patimii.

Notiță bibliografică.

Cine ar ave dintre onorații cetitori a acestei prețuite foi mai jos semnatelo cărți, să se adreseze la dl Emilian Micu în Ohaba-Săbească p. u. Kraszó-Batta, cu însemnarea prețului pentru care dorește a le vinde.

Condițiunea principală e, ca opurile să fie întregi și bine păstrate; ear' dacă nu sînt întregi să se însemneze, ce lipse au? Cărțile sînt acestea:

1. Foaia Duminecii pe 1867, Brașov.
2. Foaia literară. Brașov pe 1838.
3. Ducere de mână cătră cîste dreptate. Viena 1788.

Din Rechita

culese de *Oprea Olariu*, învățător.

Foaie verde burueană
Drag 'mi-e numele Ioană
Că te 'ncântă auzindu-'l
Și te farmecă vorbindu-'l,
Drag 'mi-a fost și drag 'mi-a fi
Până 'n lume voi n' trîi.

Bulgăraș de ghiată rece
Iarna vine, vara trece
Și n'am cu cine-'mi petrece,
Că cu cine-am petrecut
Pe aceea o-am pierdut.

Floricea 'n flori albastră
Păcat de dragostea noastră,
Că e lumea rea și toată
Umblă 'n fată să o scoată,
Toți strig, toți fac gură largă
Dragostea ca să ne-o spargă,
Să ne despartă cu zorul,
Să ne pedepsim cu dorul.

Bade eși la dumbrăviță
Că te-așteapta o copilă,
Lacrimile să-ți oprești
Inima să 'i-o 'ncălzești.

Măndrișoară, n'ai venit
Dacă cumva te-aș peți,
Că eu m'aș căsătorit,
Să te fac domniță 'n casă
Și să fii a mea mireasă.

Am auzit puică bine
Că m'ai fi uitat pe mine,
Și dai altuia guriță
Seara cînd eși la portiță;
Ce folos dar' e de mine
Că bat calea pentru tine.

Frunză verde troscățel
'Mi-a trimis badea-un inel
Să-'mi stîmpăr dorul cu el,
Dar' de 'mi-ar trimite zece
De dorul lui nu-'mi va trece.

Din Jertof

culese de *Ioan Dragu*, june.

Vai de doi cari se iubesc
Și părinții nu-'i voesc,
Inimile chinuri poartă
Dragostea nu 'și-o arată.
Amândoi ard într'un foc
Și nu pot sta la un loc.

Bate Doamne babele
Cari învață fetele
Să nu ese în portiță
Ca să dea badii guriță.
Bate Doamne pe baba
Cînd învață pe fata
Să se ducă pîn la poartă
Și îndată să se 'ntoarcă;
Dă Doamne mai bine-așa
Cînd va eși mîndruța,
Cînd va sta cu min' la poartă
Să fie și baba moartă.

4. Ducere de mână către dreapta scriere. Buda 1792.
5. Aritmetica românească și germană. Viena 1777.
6. Catechism mic în trei limbi. Viena 1777.
7. V. Colosi, Catechismul istoricesc. Buda 1814.
8. Horga N., Oglinda. Buda 1807.
9. Iorgovici P., Observații de limbă. Buda 1799.
10. Aron, Apendice la istoria lui P. Maior. Buda 1828.
11. Clain S., Propovedanii la morți. Blaj 1785.
12. În numele sfintei Treimi, arătare despre D-zeu. Viena 1784.
13. În numele sfintei Treimi, învățături creștinești. Viena 1785.
14. László Pop, Istoria scurtă a Românilor. Sibiu 1848.
15. Vajia D., Două cuvântări în cinstea lui I. Bob. Blaj 1813.
16. Radu Tempea, Gramatica. Sibiu 1797.
17. Obradoviciu, Epitomu. Buda 1808.
18. Obradoviciu, Adunare de lucruri moralicești. Buda 1808.
19. Catechismul cel mare cu întrebări. Blaj 1783.
20. Șincai G., Elementa de lingua D. Romana. Buda 1806.
21. Țichindeal, Sfaturile înțelegerii. Buda 1802.
22. Clain Sam., Elementa lingua romana. Viena 1780.
23. Logica. Buda 1799.
24. Legile firești. Sibiu 1800.
25. Maior Petru, Telemach. Buda 1818.
26. Tincovici I., Cântări dumnezeiești. Buda 1815.
27. Ortografia sau dreapta scrisoare. Buda 1818.
28. Organul luminării pro 1847 și 1848. Blaj.
29. Acatist cu litere latine. Sibiu 1801.
30. Maior P., Istoria bisericească a Românilor. Buda 1813.
31. Karkaleki, Biblioteca românească. Buda 1826—34.
32. Pravila de obște. Viena 1788.
33. Aritmetica românească. Blaj 1785.
34. Filosofia lucrătoare. Sibiu 1800.
35. Etica. Dreptul firii. Sibiu 1800.
36. Călimdar românesc pe anii 1806, 1807 și 1808. Buda.
37. Catechism românesc. Blaj 1756.
38. Bucvari pentru pruncii cei românești. Viena 1781.
39. Carte de mână. Beciu 1785.
40. Cărțica pentru învățatori. Beciu 1785.
41. Ortografia sau dreapta scrisoare. Viena 1784.
42. Observații asupra gramaticii românești. 1787.
43. Scurtă învățatură pentru părinții dăhovnici. Viena 1787.
44. Învățături către dascăli. Sibiu 1803.
45. Buchoavna. Belgrad 1744.
46. Bob I., Dicționar românesc. Cluj 1822—5.
47. Maniu. Ortografia latină. Cibini 1826.
48. Körösi S., Ortografia latino-valachică. Cluj 1805.
49. Pușcariu I., Disertație despre împărțirea Audealului. 1864.
50. Călimdar românesc de S. Neagoe. Buda 1830.

Mai nou.

Domnul avocat Patriciu Barbu, pedepsit la 15 zile temniță pentru-că a iscălit Manifestul, a intrat în temnița din Reghin, ca să-și facă pedeapsă. Să apropie săptămâna patimilor!

CRONICĂ.

La temniță. Neînfricatul țeran naționalist George Dordea, a fost osândit la 10 zile închisoare ordinară pentru preamărirea martirilor și și-a început pedeapsa în temnița diu Sibiu Luni, 11/23. Dînsul a fost și la redacția noastră și era foarte vesel, nici că-i păsa de grozăvenia de temniță. Dînsul e sănătos și speră că va eși și mai sănătos din închisoare. D-zeu să-i ajute.

† *Dr. Jancu cavalier de Zotta*, un conducător neobosit al Românilor Bucovineni, a murit.

Cas de moarte. Ilie Zăeți, fruntaș din Satul-nou, care a jertfit mult pentru sf. biserică, a murit în 6 Martie a. c.

-- *Paraschiva Greca*, soția lav. Mateiu Greco din Poșorta, a răposat în vîrstă de 26 ani!

Dreptate ungurească. Din comuna Valea-Dosului din vecinătatea Bucium-Poeni ni-se scriu următoarele: Pe hotarul comunei noastre se află o baie de aur, care până la anul 1893 a fost averea ministrului Lukács László. Acesta a vîndut-o preotului Ioan Iancu din Bucium-Poeni cu prețul de 115 mii fl. Murind preotul, urmașii dînsului au vîndut baia unei societăți ungurești pentru suma de 260 mii fl, cari nu și început lucrarea după toată chibzueala, lăsînd pe toți Românii în pită puși acolo de răposatul preot și mai adăugînd un Ungur, Szodán Odón, care în ziua de Sf. Dumitru, când Românii nu lucrau, s'a dus în baie și din întemplantare a aflat vr'o 800 gr. de aur. Și ce să vezi? O straje de Român și creștin bun, cu numele George Prația, l'a prins și a făcut arătare la directorul băii, care însă în loc de a pedepsi pe Unguraș, a aruncat pe strade pe cei doi martori și pe straje. Prin aceste puține rînduri am vrut să arăt la public și totodată să și judece fiecare om cu minte, că: ce fel de dreptate i-se face Românului, când are să-l judece Ungurul.

Unul din cei trei.

Dela un diavol la alt diavol. Din Baia-de-Criș ni-se scrie următoarele: În comuna Vălișoara, lângă Băița-Deva, s'a născut un prunc măiestrului de măsar Samoil Cădea. Un om cumnat al acestuia, în înțeleșul legilor nouă s'a dus la matriculantul civil Szabó Géza ca să îl înmatriculeze. Ungurașul însă l'a trimis la notarul public, ca să aducă atestat (dovadă în scris), că în adevăr e cumnat cu Cădea și totodată i-a dat poruncă să meargă și la Deva, ca să înștiințeze și pe pretor, că s'a născut un prunc. S'a dus la pretor, care după-ce i-sa povestit lucrul l'a îndrumat a merge ear' la matriculant. Însă ce să vezi? Matriculantul a cerut ca să vină și mama pruncului, să-i aducă băiatul să-l vadă, o poruncă nebună care numai dintr'un cap smintit poate eși. Cum să meargă o mamă bolnavă cale de 10 ore?

Și ca minunea să fie și mai mare, matriculantul au ocărit pe bietul om, că de ce n'au înștiințat copilul înainte de a se naște, deci, mă rog, să-i spună numele copilului înainte de a se naște! S'a dus bietul om și la preot, acesta însă n'a voit să-l boteze, fiindcă nu l'a înscris matriculantul. Bietul om a avut cheltueli zadarnice, a umblat dela un diavol la altul, dela matriculant la pretor, dela pretor la matriculant, dela matriculant la preot, care e un păcat pe comuna Vălișoara.

Călețorul către Băița.

Rele urmări. Răsboiul Italianilor cu Africanii, despre care am făcut și noi amintire în numărul trecut, va costa mult pe Italiani. Stăpînirea italiană a cerut dela dieta țării, ca să-i dea voe a face un împrumut de 86 milioane, pe care bietul popor italian atât de mult înglodat în datorii, va fi silit ale plăti rînd pe rînd. Eată unde duce pe un popor nestîmpărul și poftă dea se răsol.

Din comuna Schiopi ni-se scrie următoarele: Vre-o 65 de inși s'au adunat la casa parochială și s'au hotărît și jurat că nu vor mai merge la nici o cărcimă pentru a bea beuturi otrăvitoare, apoi s'a luat la protocol prin mai jos subsemnatul. Dar ce am pățit? O lichea de jidan din Hasmașiu a venit la noi în comună și a amenințat că mă bagă în temniță pentru-ce am luat eu protocolul. Ce va mai fi, vom vedea și vă voi scrie. *Ioan Hossu*, cantor.

Noi sfătuim pe harnicii Români din Schiopi ca să nu se teamă de ori-ce umbră, cu atât mai virtos de un Jidan. Ținta ce și-au pus înaintea ochilor de a se scăpa de liurca cea jidovească e o țintă bună, a cărei îndeplinire numai urmări bune își poate avea. Faptul copt de oameni cu minte, coapte fructe aduce!

Învățătură cu sulița. Părintele Ioan Oniga din Micloșlaca ne scrie, că în lipsa școalei profesionale, copiii sînt siliți a cerceta școala de stat ungurească, de unde cu nici un bine nu s'or pricipsi. Școala de stat e într'un sat vecin numit Cișteiul-unguresc, și e cam depărțoasă, așa încât pe lângă rîul drumului copiii nu o pot cerceta. De aceea stăpînirea a năpădit cu gendarmi pe bieții Români din Micloșlaca și le face multe neplăceri. Noi sfătuim pe Românii de acolo, ca să-și pună pozele în brâu și să-și ridice o școală românească și să nu mai aibă nici în clin nici în mînecă cu școala Ungurilor, a căror învățături încă n'a lăpădat de tot păpucii unei învățături sălbătice din Asia.

Baronul Rotschild, tatăl tuturor Jidanilor, va părăsi Viena și se va așeza cu totul în Budapesta. Să vede, că Jidanului nu-i merg treburile așa de bine între Nemți și mai bine vine să se așeze între frații neamului său, între Unguri. Ungurii se tînguiau întruna, că Regele nu vrea să se așeze între ei, acum pot fi veseli, că au în mijlocul lor pe regele banilor, care mîne-poimîne îi va stoarce pîn' la mîduvă.

Kasics Péter, așa se numește omul care a destăinuit multe din mîncătoriile făcute de ministrul honvezimii Fejérváry și Gromon. Să înțelege, acestora le-a căzut foarte cu greu descoperirea blăstămățiilor ce le-au făcut, și acum vreau să arunce țărta în ochii lumii prin faptul, că își reparaază onoarea prin bătaia cu sabia, ear' s'ermăna țeară suferă urmările faptelor aceluia, în cari ea și-a pus încredere.

Din Giurgiu primim o scrisoare mai lungă, în care scriitorul se plânge amar de nedreptățile zilnice ce le suferă poporul din acele părți. Jidanii sug tot avutul bietului popor român, ear' unii dintre preoți nici habar n'au de soarta credincioșilor lor. Noi încungiu răm din toată inima pe fruntașii din acele părți și mai ales pe cei din Giurgiu, Corbu, unde bietul popor plătește 5 fl. la sută, dau pentru școala ungurească, apoi toate cele de lipsă pentru preotul cel îmbrăcat în Attila și pantaloni ungurești. Varvizul, Șiermașul, Vaslabul și Balborul încă nu stau mai bine. Vremea, ar fi, când fruntașii acelor comane nu s'ar gândi numai la burtă, ci s'ar mai gândi și la binele și înaintarea poporului din a cărui spinare trăesc.

Comitatul Sibiiului la milleniu.

Cu privilegiul sărbătorilor millenare Ungurii, să înțelege, cei mai țanțoși și cei cu punga ghioldură de bani, vor de o raită pe ulițele Budapestei. Pentru-ca icoana să fie și mai și, la raita aceasta vor lua parte și Sași schimonosiți în felul următor: pe cap vor avea o căciulă cu vîrstă (li-e frică să nu degere în mijlocul verii!) apoi un anteriu înfrumusețat cu șinoare, avînd pe piept trei rinduri de nasturi (bumbi) și o încingătoare de aur peste brâu. Pantaloni ungurești cu șinoare câte vrei. Pinteni de argint cu cisme din piele de capră. Sabia strîmbă, ungurească. Vor fi niște adevărate păpuși vrednice de pus în spirt pentru a nu putrezii pîn' la celalalt milleniu.

Predtoșente. Foile ungurești se laudă mult cu faptul, că la sărberea de 15 Martie a Ungurilor, în orașul Caransebeș au luat parte și o seamă de Români, în numele cărora — zic ele — *Bartolomei Miklos* ar fi ținut o vorbire în limba românească. În sfîrșit a mai vorbit la masa care s'a dat în amintirea zilei și *Bogdan Floris*. Ungurii îi acoper cu laude, noi însă nu avem laude și pentru ei, ci în schimb le dăm ura și disprețul nostru pentru fapta-le neromânească.

Banda de hoști, care de ani de zile se indeletnicia cu furatul a tot felul de lucruri, a fost prinsă prin dibăcia poliștilor din Budapesta. „Membrii” acestei „societați” sînt tot flăcăi tineri de câte 18 pînă la 20 ani. Cei prinși sînt următorii: Biel, Weisz, Weinberger, Exelwirt, Grünwald, Fussang și Eva Kikó. Sînt tot oameni de ai usturoiului, Jidani, pe cari nu 'i-o rădat inima să dea ciinci pițule pentru-ca să-și ungurizeze numele.

Și cînd e la adecă tot ei strigă 'n gura mare: „tolvaj oláhck” (hoști de Români).

Spargere. La banca ungurească din Turda s'a întemplat o spargere, și încă în dricul zilei, cînd scriitorii băncii se duseră la prînz. Lada în care se țineau banii nu s'a ușurat cu mult, ci numai cu 1610 fl. Făptuitorul încă n'a fost prins. Mai înainte în Brașov, acum în Turda și — minunea minunilor — tot se mai găsesec oameni români, cari își pun banii la bănci străine, încungiu-rînd pe cele românești, cari de toate sînt vre-o 50, și la cari de vre-o treizeci de ani, de cînd au început a se înființa nici o spargere nu s'a întemplat, nici un *crucer* nu s'a urat din ele, cu toate-că numai suma adunată e urcă peste *douăzeci milioane*.

Noi sfătuim pe Români nostri, ca să încungiuere băncile străine, cari îi usucă cu

cametele lor cele mari și în cari banii nicidecum nu sînt siguri.

Jidanii sînt la putere în Ungaria. Foaia ungurească „Magyar Állam” povestește o întemplare șoadă și sălbatică totodată, care pune pe Jidani în lumină adevărată. Preotul dintr'o comună din comitatul Trencin, Andreiu Mayer, a ținut o strașnică predică împotriva beuturilor spirtuoase. Predica lui a avut drept urmare, că mulți țerani nu mai cercetau putica Jidanului, care îi adăpa cu beuturile cele mai otrăvitoare. Jidanașului, să înțelege, nu 'i-a venit la socoteală părăsirea aceasta, căci în pungă nu 'i-se mai scurgeau banii creștinilor; de aceea căuta să-și răsbune. Privilegiul 'i-s'a și dat. Cînd într'o zi părintele se duse acasă cam tîrziu, Jidanul îl pîzi și îl lovi pe preot, încât acesta căzu la pămînt. Părintele strigă după ajutor, ear' Jidanul îi infipse un cuțit în piept, încât acesta fu dus acasă înecat de sînge. Zarva în urma acesteia e foarte mare în comuna, în care s'a întemplat fapta aceasta sălbatică.

Norocul domnișorului. Domnișorul Dániel din Budapesta, un vîr bun al ministrului Dániel, a fost prins cu ocaua mică și încă la jocul de cărți „douezeci-și-unu”. În chipul din urmă câștigase într'una și buzunărișe pe soții sei cu vre-o 70.000 fl. În 11 Martie a pîșit-o însă, căci tocmai cînd voia se iee un „as” de desubtul cărților, fu ochit de soții sei, cari 'l-au silit să-și iee tîlpășița din casina din Budapesta, făcîndu-și o rușine cît se poate de mare. Învîțătură pentru cei cari se pun la cărți pentru a-și prăpădi averea adunată cu D-zeu știe câte necazuri.

Românul tot Român. „Unirea” din Blaj primește o scrisoare chiar dela un Român din America, care spune, că acolo se află o seamă de Români, cari s'au dus acolo împinși de nevoia lipsurilor. Românașul nostru, după nume Iosif Hordobeș, se roagă ca să-și trimită cărți și foi românești. Iubirea de neam nu scade și nu se termurește prin depărtare, fie ea cît de mare.

Dispreț. Studenții creștini dela școalele mai înalte din Viena s'au hotărît, că nici nu să vor mai bate cu sabia cu Jidanii, despre care zic, că sînt lipsiți de cinste.

Sborul porumbilor. O foaie franceză publică unele date interesante cu privire la iuțea sbornului porumbilor. După calculul lui Georg Cayley, un porumb de postă percurge într'o oră 160 kilometri; s'ar părea, că aceasta e prea mult, dar' să nu se mire nimeni, căci s'a adevărit pe deplin, că de obicei porumbul face o cale de 100—160 kilometri pe oră, așa că întrece trenul cel mai repede. Le aceasta mai adaugăm, că porumbul în sborul seu, nu percurge o cale dreaptă, ci să abate din cale într'o parte și într'alta, din care cauză perde mult din drumul percurs.

Știri mărunte. În Ó-Verbász s'a omorît o femeie de ani 96. Să vede, că Jidana Schoazberger n'a voit să vadă și ea milleniul și deși era cu un picior în groapă, totuși a făptuit cel mai mare păcat, curmîndu-și vieța.

Cutremur de pămînt s'a simțit în 11 ale lunei acesteia prin partea de răsărit a comitatului Brașov.

POSTA REDACȚIEI.

D-sale G. Duciu preot în Sărăud. Ceartă din pricina rubricii acesteia n'avem voce să născocim. Dacă e „mincinos”, lasă-l în mila sfîntului. »Foaia Poporului» nu e ogor pentru minciunile lui îndrăznețe.

Olteanului din Viștea-de-jos. 'I-a trecut vremea.

D-sale Ghica. Nu putem face nimica.

D-sale Savu Baciș din Șiria-română. Mai încercă cu altele, căci cu cea trimisă, ne-ar trimite și pe noi și pe d-ta la — Seghedin. Primește mulțumita noastră!

D-sale Mihaiu Rubinoviciu adm. par. în Petird. Ai scris românește, dar' fapta descrisă e prea-prea. Mai scrie ceva de pe acolo. Salutare!

M. O. D. protopop Miclea. Vi-s'a făcut pe voce.

D-sale V. Zsinos. Scrisoarea s'a pierdut. — Încrederea se poate pune fără teamă.

D-sale Ioan Hoszu. 1. Pe pagina din urmă a «F.P.» stă negru pe alb. 2. Numai porto nu se poate, fiindcă, nu se poate. 3. Nisuița d-tale de-a »crește» copii în iubirea de neam e vrednică de laudat și de toți părinții ar trebui urmată. 4. Poesia a sosit »a treia zi după Scripturi».

D-sale Meilă Doboș în Pesac. Dacă taci mai bine faci, dacă zici mai tare strici!

Domnilor F. P., P. P. și E. B. »Sîntem siliți a cere satisfacțiune din partea on. Redacțiune». — Poștiți, desmințiți și apoi vî burzuluiți.

D-sale I. Cărlan. Nu sînt.

D-sale Ioan Gaița, econom în Moșnița. 1. La Șbrăria Sfetea din București. 2. În curînd. 3. De felul celei trimise, publicăm bucuos.

D-sale Nicolae Loga, Petru Toader și Ioan Șufană. Altele, căci acelea nu le-am putut folosi. Salutare.

D-sale Vasilie Suciu. N'am putut citi.

D-sale Fabiu în X. și Julia Niculae. Nu se poate.

D-sale Iulian Muntean. Vorba d-tale »Doamne ajută!» ca să trimiți altele mai bune. De altmintețea »cu dragoste și voce bună!»

D-sale Petru Geju în Tîrnova. Sînt prea cunoscut.

D-sale Nicu Alămănescu. E de prisos să se publice poesii trimise de d-ta, ca ale d-tale, cîc alții mai cu pricepere te-au prevenit.

D-sale Nonic Solomon, june în Măgarei. Tamaș vorba d-tale:

»Dau în casă, dau afară
»Zup la foc și sgădăr cară»

D-șoarei Elena Creangă în Tărlungeni. Că poesie s'a mînjit hîrtia. Știrea e veche, dar' așa e veche, că pe lângă toate reparaturile noastre și ea se poate să ese în vîlcag.

D-sale Iacob Părășcan în Szász-Encs. Catalogul tuturor cărților aflătoare în librăria »Institutului Tipografic» peste vre-o două săptămîni se va tipări și atunci te vei putea folosi de el. Încolo pe lângă toată bunăvoința, nu 'ți-am putut împlini dorința.

D-sale Traian Murgu și Toma Murgu. Trimiteți-ne iscălitura d-voastre, ear' nu unul să scrie pe doi inși. Așa nu merge.

D-lui George Bendea. Ai scris bine și cu dragă inimă. A sosit însă prea tîrziu. Mai trimiteți vre'o scrisoare, noi îi trimitem salutare.

Mai multor din Șopotulnou. Cine la altar să-jește, dela altar să și trăească. Dv. sînteți stăpîni pe avutul d-Voastră, pentru-ce îi dați?

D-sale Gregor Buzgariu. E mai rău scris, și mai greu de descifrat, ca »Tatăl nostru» scris pe șpă-narea lui Calvin.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș.
Proprietar: Pentru T. L. Albini sub sechestra —
Iosif Marschall.

LOTERIE.

Tragerea din 21 Martie n.

Timișoara: 30 71 27 68 3
 Viena: 9 59 51 8 46

Tragerea din 25 Martie n.

Briinn: 35 82 89 28 71

Svetozar Ionescu,

singurul păpușar român

în Verșeț, [1102] 1-3

recomandă p. t. publicului atelierul seu bine asortat, în care se lucră cisme și păpuși de toată forma, în modul cel mai fin, mai trainic și mai ieftin.

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAND.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Accastă carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

„Institut Tipografic“ în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

impreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viler, de lăptări etc. și Instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote.

Directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“.

EDITURA

„Reviziei rom. de agricultură din comitatul Sibiului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[803] 10 -

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobillii etc.
- pe vieața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe casul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe vieața
în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
Suma fl. 1.095,828.40	Suma fl. 934,639.71

2,030.468 fl. 11 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

960.343 fl. 42 cr.**Prospecte și formulare se dau gratis.**

Dealușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad. precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Având de cuget a furnisa toate mărfurile mele pentru bani gata în mod ieftin, îmi iau voe lucră de azi a oferi spre vânzare

Pentru ori-care preț

mai ieftin ca la

vânzare totală (Ausverkauf)

toți articlii din marele și variatul meu deposit de vestminte pentru domni și băieți, fabricat propriu; ghete de dame și domni; palarii, cravate, ploiere și umbrele, asigurând pe mușterii mei de o mulțumire în toată privința.

Totodată atrag atențiunea, că cu același principiu mă îngrijesc de

marele meu atelier de croitorie

condus de un croitor cât se poate de bun și provăzut cu toate speciile cele mai alese de materii indigene și străine veritabile de lână, în care

de azi începând

se efectuesc cu prețuri teribil de ieftine tot felul

de comande de măsură

în restimp de 24 ore.

Zace deci foarte potrivit în interesul p. t. publicului a se convinge de fapt despre toate aceste asigurări cât se poate de iute.

Toți articlii pot fi cumpărați și pe lângă plătirea în rate între împregiurările cele mai favorabile. [1066] 10-22

Cu deosebită stimă

ISAK ASCHER,

atelier de croit și mare deposit de vestminte pentru bărbați și băieți,
 Sibiu, str. Cisnădiei nr. 4-6, edificiul comandai de corp.

Trifoiu

ÎN CUALITATE PRIMA

100 chgr. fl. à 32.—
50 " " " 16.50
1 " " " —.35

Măzărice

1 hectolitr fl. à 5 50
vinde [1127] 2-4

N. Vidrighin & Comp.,
Sibiu, Piața-mare Nr. 20.

O carte folositoare este

Instrucțiunea

în afacerea dărilor de becură, de consum
și de vânzare pentru

vin, bere, carne, zahar și spirituoase
și se află la [882] 4-5

Emanuil Barbulescu,
învățător în Pesac.

Prețul 14 cr. trimisă franco.

Revânzătorilor rabat convenit.

FĂINĂ!

Mare deposit de făinuri în tot soiul
precum și

făină roșie pentru vite și porci,
recomandă cu prețuri moderate

FRANZELĂRIA LUI

Petru Moga,
strada Cîsnădiei nr. 44,
Sibiu. [1069] 3-5

Prăvălia Industrișilor români
Strada Cîsnădiei Nr. 27.

Pe lângă alți articli de consum se află tot felul de delicatose în cărouri, toate preparatele pariser, sa-lamă și capri; din pești: alif, sardinii și pastrăvi; caviar de Odessa și Hamburg; brânzături și cașcaval; emental, trapist și cașcaval de Azuga și halva. În urmă-seuă se află semințe de Infernă și trifoiu plombeat, sca-tite de roșină. Toate mărfurile sunt castigate din cele mai bune izvoare, se expediază prompt francate cu poștațiune în pachete cu porto foarte ieftin.

Direcțiunea
din Sibiu.

Insoliri de credit și deputer a Industrișilor români
[873] 5-

Gichtfluidul
c. lui [1794] 29-40

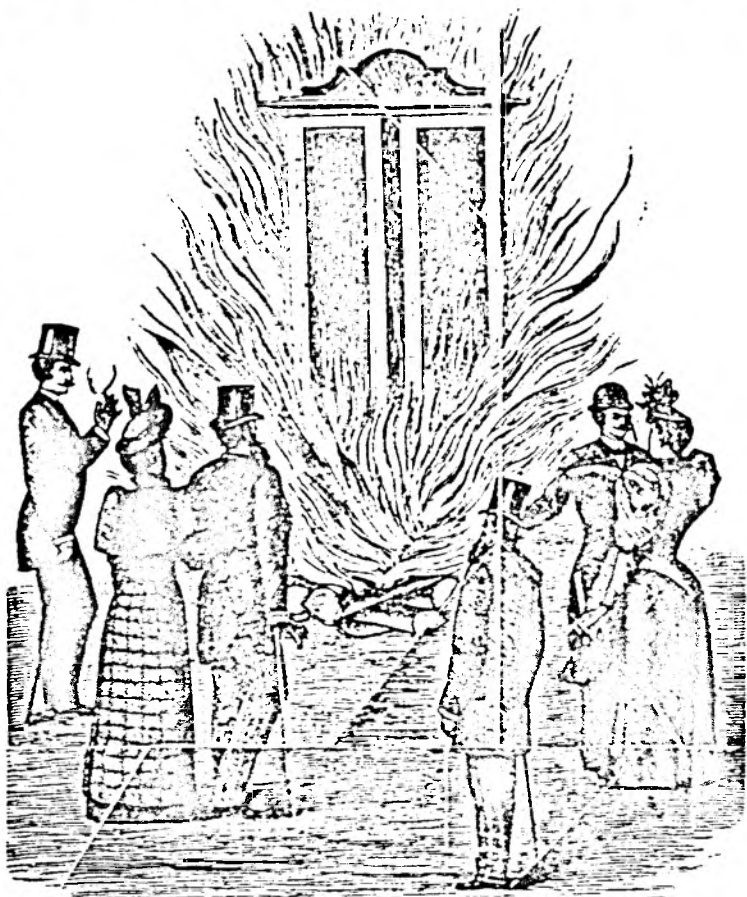
KWIZDA

De multă ani probat oa-lă de oasă, care alină durerile. Fricțiuni înăritoare înainte și după ture mari. Preț: flacon 1/2, 60 cr. v. a.

Deposit principal:
Apoteca cercuală
Korneuburg I. Viena.

Se poate căpăta în toate farmaciile.
Se observă cu atențiune marca și se se ceară exclusiv

Gichtfluidul
lui
KWIZDA

Fabrică de casse.

Am onorul a aduce la cunoștința p. t. publicului, că am mărit atelierul meu și am arangiat o fabrică de casse.

Spre încredințare, că furnizez numai marfă bună și frumoasă, servească împregiurarea, că vând casse fabricate exclusiv numai de mine, și stă în voea fiecărui a se convinge cu privilegiul comandelor în atelier despre bunătatea materialului și conștiințiositatea executării.

Încredințând p. t. publicul pe deplin, că atât la cassele nouă cât și la reparaturi și deschideri voi face cele mai ieftine prețuri și voi executa în cel mai conștiințios mod toate comandelor, semnez în speranța unei clientele binevoitoare [950] 3-

cu distinsă stimă

Gustav Moess,

strada Poplăcii-mare Nr. 8.

Comanelor bisericesti și politice li-se acordă și plățirea în rate.